

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

ARREST

van 8 februari 2021 met nummer RvVb-UDN-2021-0625
in de zaak met rolnummer 2021-RvVb-0344-UDN

Verzoekende partij	de vzw GROEN vertegenwoordigd door advocaat Marleen RYELANDT, met woonplaatskeuze op het kantoor te 8200 Brugge, Gistelse Steenweg 472
Verwerende partij	de stad BRUGGE , vertegenwoordigd door haar college van burgemeester en schepenen vertegenwoordigd door advocaat Bram VANDROMME, met woonplaatskeuze op het kantoor te 8500 Kortrijk, Nelson Mandelaplein 2
Tussenkomenende partij	de nv ACH BOUW vertegenwoordigd door advocaat Bart STAELENS, met woonplaatskeuze op het kantoor te 8000 Brugge, Stockhouderskasteel, Gerard Davidstraat 46 bus 1

I. BESTREDEN BESLISSING

Verzoekende partij vordert met een aangetekende brief van 28 januari 2021 de schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de tenuitvoerlegging en de vernietiging van de beslissing van verwerende partij van 8 december 2020.

Verwerende partij heeft akte genomen van de melding van tussenkomenende partij van het uitvoeren van een bronbemaling in functie van een meergezinswoningbouwproject op de percelen gelegen te 8310 Brugge, Astridlaan 259/Maalderijstraat 1, met als kadastrale omschrijving afdeling 21, sectie A, nummers 0322F 2, 0323N en 0325N.

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

1. Tussenkomenende partij verzoekt met een aangetekende brief van 2 februari 2021 om in de procedure tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid tussen te komen.
2. Verwerende partij dient een nota met opmerkingen in en het administratief dossier. De argumentatie van tussenkomenende partij is opgenomen in haar verzoekschrift tot tussenkomst.
- 3.

De kamervoorzitter behandelt de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid op de openbare zitting van 4 februari 2021.

Advocaat Louis VANDAMME *loco* advocaat Marleen RYELANDT voert het woord voor verzoekende partij. Advocaat Bram VANDROMME voert het woord voor verwerende partij. Advocaat Bart STAELENS voert het woord voor tussenkomenende partij.

4.

Het decreet van 4 april 2014 betreffende de organisatie en de rechtspleging van sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (DBRC-decreet) en het besluit van de Vlaamse regering van 16 mei 2014 houdende de rechtspleging voor sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (Procedurebesluit) zijn toegepast.

III. FEITEN

1.

Tussenkomenende partij meldt op 20 november 2020 bij verwerende partij de (verdere) exploitatie van een ingedeelde activiteit van de derde klasse. Het betreft met name het uitvoeren van een bronbemaling met een totaal debiet van 17.937,78 m³ per jaar, die technisch noodzakelijk is voor de bouw van een meergezinswoningbouwproject met ondergrondse garages, op basis van een omgevingsvergunning van het college van burgemeester en schepenen van 18 november 2019. Tegen deze vergunning werd er indertijd geen administratief beroep ingesteld, waarna de werken vanaf 10 juni 2020 werden aangevat.

Het betreft de tweede melding voor het uitvoeren van een bronbemaling in functie van de bouw van het meergezinswoningbouwproject. Tussenkomenende partij meldt ook al op 16 september 2020 bij verwerende partij de exploitatie van een bronbemaling op dezelfde plaats met een totaal debiet van 45.442,03 m³ per jaar, waarvan verwerende partij op 5 oktober 2020 onder voorwaarden akte neemt. Tegen deze meldingsakte wordt geen jurisdictioneel beroep ingesteld, en de bronbemaling wordt kort daarna op 9 dan wel op 13 oktober 2020 opgestart. Ze wordt sindsdien blijkbaar onafgebroken verdergezet, en zal naargelang de voortgang van de werken wellicht nog duren tot eind februari 2021.

Verwerende partij neemt op 8 december 2020 onder voorwaarden akte van de (tweede) melding van tussenkomenende partij. Dat is de bestreden beslissing. Deze meldingsakte wordt bekendgemaakt op 17 december 2020.

2.

Voorafgaandelijk aan voorliggende procedure stelt verzoekende partij naar aanleiding van de bouw van het meergezinswoningbouwproject eind oktober 2020 een milieustakingsvordering in bij de rechtbank van eerste aanleg West-Vlaanderen, afdeling Brugge, zetelend zoals in kortgeding. Ze vordert daarbij ook de staking van de bronbemaling en de buiten toepassing verklaring van de bestreden beslissing op basis van artikel 159 Grondwet. Deze procedure is momenteel nog hangende, en de uitspraak zal pas tussenkomen nadat de termijn is verstreken om bij de Raad een verzoekschrift tot vernietiging van de bestreden beslissing in te dienen en mogelijks ook nadat de bronbemaling is stopgezet.

IV. ONTVANKELIJKHEID VAN DE TUSSENKOMST

Een onderzoek van de ontvankelijkheid van het verzoek tot tussenkomst is vooralsnog niet aan de orde, omdat de voorwaarden om de schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing te bevelen niet zijn vervuld, zoals hierna zal blijken.

V. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT SCHORSING BIJ UITERST DRINGENDE NOODZAKELIJKHEID

Een onderzoek van de ontvankelijkheid van de vordering is vooralsnog niet aan de orde, omdat de voorwaarden om de schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing te bevelen niet zijn vervuld, zoals hierna zal blijken.

VI. ONDERZOEK VAN DE VORDERING TOT SCHORSING BIJ UITERST DRINGENDE NOODZAKELIJKHEID

De Raad kan bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing bevelen, op voorwaarde dat er een uiterst dringende noodzakelijkheid wordt aangetoond en dat minstens één ernstig middel wordt aangevoerd dat de vernietiging van de bestreden beslissing op het eerste gezicht kan verantwoorden (artikel 40, §2, eerste lid DBRC-decreet).

A. Uiterst dringende noodzakelijkheid

Standpunt van de partijen

1.

Verzoekende partij wijst ter ondersteuning van de uiterst dringende noodzakelijkheid vooreerst op de vaststelling dat de hangende milieustakingsvordering, die initieel zou worden gepleit op 5 februari 2021, en waarbij ook de staking van de bronbemaling en de buiten toepassing verklaring van de bestreden beslissing op basis van artikel 159 Grondwet wordt gevorderd, aanzienlijke vertraging kent, zodat hierin geen uitspraak zal tussenkomen vooraleer op 31 januari 2021 de termijn is verstreken om bij de Raad een verzoekschrift tot vernietiging van de bestreden beslissing in te dienen. Ze vreest (blijkens haar feitelijke uiteenzetting) dat er *“ondertussen ernstige schade zal worden toegebracht aan het nabije natuurgebied en VEN-gebied van Klein Appelmoes, Assebroekse Meersen en Gemene Weidebeek”*. Ze stelt dat de bronbemaling, die zeker zal duren *“tot eind februari 2021 en zelfs langer”*, *“onmiddellijk moet worden stopgezet om de levensvatbaarheid van de hoogstammige bomen en natuurwaarden in het nabije natuurgebied te kunnen vrijwaren”*, zodat een uitspraak in de gewone schorsingsprocedure *“onherroepelijk te laat”* zal komen.

Ze meent dat ze met de vereiste spoed en diligentie is opgetreden. Ze stelt dat *“er voordien nog geen zichtbare schade aan bomen en natuurwaarden was op te merken, maar dit sinds enkele weken wel het geval is in de tuin van een omwonende”*. Ze merkt op dat *“het uiteraard een zekere tijd duurt vooraleer de schade aan de bomen tot uiting komt”*, en stelt dat ze *“zodra dit gemeld werd, onmiddellijk het nodige heeft gedaan om een erkend European Tree Worker aan te stellen, teneinde de toestand ter plaatse na te zien en uiteraard ook de oorzaak van de schade vast te stellen”*. Ze stelt dat uit het verslag van deze boomconsulent, waarvan ze pas op 27 januari 2021 kennis nam, blijkt dat er door de bronbemaling *“mogelijks nog meer schade te verwachten is onder andere aan de natuurwaarden in het nabije natuurgebied van Klein Appelmoes”*.

2.

Verwerende partij betwist de uiterst dringende noodzakelijkheid. Ze verwijt verzoekende partij niet met de gepaste spoed en diligentie te hebben opgetreden, omdat ze na de bekendmaking van de bestreden beslissing op 17 december 2020 nog 42 dagen heeft gewacht om voorliggende procedure in te leiden. Ze meent dat verzoekende partij hiervoor geen aanvaardbare uitleg geeft, te meer de bronbemaling al die tijd onverminderd is verdergezet. Ze stelt dat verzoekende partij in haar verzoekschrift zelfs aangeeft dat voorliggende procedure enkel werd opgestart omdat een uitspraak in de milieustakingsvordering bij de burgerlijke rechter uitblijft door het traag procedureel verloop, en dus niet omwille van *“gebeurlijke dringende vrees voor schade aan de natuurwaarden”*. In de rand hiervan merkt ze op dat uit de Facebookpagina *“SOS Klein Appelmoes”* blijkt dat er al op 31 december 2020 is opgeroepen om fondsen te verzamelen in functie van het instellen van voorliggende vordering bij de Raad, en dat deze fondsen al op 6 januari 2021 waren verzameld. Ze stelt dat het laatsttijdig optreden van verzoekende partij ook niet wordt verantwoord door het verslag van de boomconsulent van 27 januari 2021, omdat daaruit niet blijkt wanneer de opdracht tot opmaak van dit verslag werd gegeven.

Ze stelt dat de gebeurlijke schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing de vermeende nadelige gevolgen hoe dan ook niet meer kan voorkomen. Ze wijst daarbij op de vaststelling dat de bronbemaling met medeweten van verzoekende partij al is opgestart sinds halverwege oktober 2020, op basis van de niet aangevochten meldingsakte van 5 oktober 2020, zodat er intussen al bijna vier maanden onafgebroken wordt bemaald. Ze stelt dat er hierdoor nog slechts een kleine fractie van het benodigde bemalingsdebiet rest, en de bemaling vermoedelijk midden februari zal kunnen worden stopgezet.

Ze meent tenslotte dat verzoekende partij ook niet aannemelijk maakt dat de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing nadelige gevolgen veroorzaakt aan de natuurwaarden van *“het nabije natuurgebied Klein Appelmoes, Assebroekse Meersen en Gemene Weidebeek”*, die door de schorsing van deze beslissing nog kunnen worden voorkomen. Ze stelt dat hoewel verzoekende partij met voorliggende procedure beoogt om de natuurwaarden van het natuurgebied in de omgeving van het bouwproject te vrijwaren, ze haar vordering enkel staft op basis van schade aan enkele bomen in een tuin van een omwonende op ongeveer 340 meter afstand van het project, en dus niet op basis van schade aan deze natuurwaarden. Ze merkt op dat uit het verslag van de boomconsulent niet blijkt dat de bronbemaling een nefaste impact heeft op de natuurwaarden van het natuurgebied, en dat *“er zelfs geen begin van vermeende schade in de omliggende natuurgebieden is vastgesteld, en dit na bijna 95 procent van het totale debiet dat bemalen dient te worden”*. Ze stelt dat het tegendeel blijkt uit een (tweede) geotechnisch rapport van Buro LM van 13 januari 2021. Ze merkt op dat uit het verslag van de boomconsulent bovendien ook niet blijkt dat de schade aan de betreffende bomen buiten het natuurgebied met zekerheid voortvloeit uit de bronbemaling in het kader van het bouwproject, laat staan uit de bronbemaling op basis van de bestreden beslissing en niet uit deze op basis van de eerdere meldingsakte van 5 oktober 2020.

3.

Tussenkomen partij betwist de uiterst dringende noodzakelijkheid. Ze verwijt verzoekende partij niet met de gepaste spoed en diligentie te hebben opgetreden, omdat ze tot bijna de laatst mogelijke dag heeft gewacht om voorliggende procedure in te leiden. Ze meent dat *“het laten verstrijken van een dergelijk lange termijn as such niet bestaanbaar is met de notie hoogdringendheid”*. Ze merkt daarbij op dat er intussen sinds de eerste meldingsakte van 5 oktober 2020 al bijna vier maanden met medeweten van verzoekende partij onafgebroken wordt bemaald. Ze meent dat niet valt in te zien waarom verzoekende partij op het ogenblik dat ze eind oktober 2020 haar milieustakingsvordering inleidde, toen de bronbemaling al bezig was, ook niet onmiddellijk een procedure heeft opgestart voor de Raad tegen de eerste meldingsakte, en waarom ze vervolgens tot bijna de allerlaatste dag wacht om een procedure op te starten tegen de tweede meldingsakte. Ze stelt dat de uiterst dringende noodzakelijkheid *in casu* ontstond vanaf de

aanplakking van de bestreden beslissing op 17 december 2020, en eigenlijk al vanaf het ogenblik dat de bronbemaling in oktober 2020 startte. Ze merkt op dat de gebeurlijke staking van de bronbemaling op heden aanzienlijke nefaste gevolgen zou hebben voor het bouwproject, en verwijst daarvoor naar een verslag van stabiliteitsbureau Stabitec.

Tussenkomen de partij stelt voorts dat niet valt in te zien hoe de bronbemaling tussen half oktober 2020 en februari 2021 tot moeilijkheden voor de bomen zou kunnen leiden. Ze verwijst naar een onderzoek van het bureau Landmax over het bemalingseffect op de bomen in de omgeving van het bouwproject. Ze stelt dat daaruit blijkt dat de bronbemaling hierop geen negatief effect heeft en al zeker geen effect dat een procedure bij uiterste dringende noodzakelijkheid rechtvaardigt, omdat ze gebeurt in het rustseizoen van de bomen, zodat er enkel bijkomende maatregelen moeten worden getroffen indien de bronbemaling ook in het voorjaar zou moeten worden verdergezet. Ze stelt dat de resultaten van dit onderzoek niet worden weerlegd door het verslag van de boomconsulent, waarin enkel wordt aangegeven dat "*droogte de meest aannemelijke verklaring*" is voor de schade aan de bomen van de omwonende op 412 meter van het bouwproject, en dus niet noodzakelijk de oorzaak hiervan, en dat er mogelijks vanaf begin maart problemen kunnen ontstaan, terwijl de bronbemaling normaal eind februari 2021 stopt. Ze merkt daarbij op dat de schade aan de bomen zich volgens de buurman reeds manifesteerde op een ogenblik dat de bronbemaling nog niet was opgestart, zoals volgens haar ook blijkt uit de foto in het verslag van de boomconsulent van mei 2019, terwijl de boomsoort die schade ondervindt bovendien ondiep wortelt en dus vooral is aangewezen op oppervlaktewater. Ze stelt dat verzoekende partij geen stukken bijbrengt waaruit blijkt dat het natuurgebied door de bronbemaling schade ondervindt, laat staan schade die dringend moet worden voorkomen, terwijl er zich ook op langere termijn geen problemen zullen stellen, omdat de bronbemaling binnen enkele weken zal worden beëindigd.

Beoordeling door de Raad

1.

Een verzoekende partij die zich op uiterst dringende noodzakelijkheid beroept, moet in haar verzoekschrift, in voorkomend geval ondersteund met de nodige overtuigingsstukken, een uiteenzetting geven van de redenen die aantonen dat de schorsing uiterst dringend noodzakelijk is gelet op de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing (artikel 40, §3 DBRC-decreet). De vereiste van uiterst dringende noodzakelijkheid houdt onder meer in dat verzoekende partij moet aantonen dat de behandeling van haar zaak onverenigbaar is met de behandelingstermijn van een vordering tot schorsing (artikel 40, §2, lid 1, 1° DBRC-decreet). Meer in het bijzonder rust op verzoekende partij de bewijslast om met voldoende concrete, precieze en aannemelijke gegevens aan te tonen dat een onmiddellijke beslissing wenselijk is omwille van de aangevoerde nadelige gevolgen, die voor haar persoonlijk voortvloeien uit de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing. Er moet bovendien een oorzakelijk verband worden aangetoond tussen de aangevoerde nadelige gevolgen en de bestreden beslissing, zodat deze kunnen worden voorkomen door een schorsing van de tenuitvoerlegging van deze beslissing. Tot slot wordt van verzoekende partij verwacht dat zij met de gepaste spoed en diligentie is opgetreden en de uiterst dringende noodzakelijkheid niet zelf in de hand heeft gewerkt of nadelig beïnvloed.

2.

Verzoekende partij heeft in het licht van de concrete omstandigheden niet diligent gehandeld bij het inleiden van voorliggende procedure.

Het staat aan verzoekende partij om aan te tonen dat ze het nodige heeft gedaan om de zaak zo spoedig mogelijk aanhangig te maken om de realisatie van de gevreesde nadelige gevolgen te voorkomen, waarbij de schorsing van de tenuitvoerlegging volgens de gewone schorsingsprocedure te laat zal komen. De toepassing van de schorsingsprocedure bij uiterst

dringende noodzakelijkheid brengt immers een ernstige verstoring teweeg in het normale verloop van de rechtspleging voor de Raad, beperkt de mogelijkheden tot onderzoek van de zaak tot een strikt minimum, en brengt de uitoefening van de rechten van verdediging van verwerende partij en tussenkomende partij aanzienlijk in het gedrang, zodat de aanwending van deze procedure zeer uitzonderlijk moet blijven.

De bestreden beslissing laat tussenkomende partij toe om een bronbemaling uit te voeren in functie van een bouwproject met een totaal debiet van 17.937,78 m³ per jaar. Het betreft feitelijk de verderzetting van een bronbemaling die sinds 9 dan wel 13 oktober 2020 met medeweten van verzoekende partij op dezelfde plaats is opgestart op basis van een eerdere meldingsakte van 5 oktober 2020 voor een totaal debiet van 45.442,03 m³ per jaar, waartegen door verzoekende partij geen juridische beroep werd ingesteld. Verzoekende partij poogt met voorliggende procedure volgens de uiteenzetting van haar belang te vermijden dat er schade wordt berokkend aan de natuurwaarden van het nabijgelegen natuurgebied Klein Appelmoes, Assebroekse Meersen en Gemene Weidbeek, omdat *“de mogelijkheid bestaat dat de grondwatertafel op blijvende wijze zal worden verlaagd en bepaalde grondwaterlagen zullen worden droog getrokken, aangezien er geen retourbemaling is”*. Ze vreest dat deze schade zich zal manifesteren *“door het niet opleggen van bijzondere voorwaarden, waaronder het uitvoeren van een voorafgaandelijk hydro-geologisch onderzoek, en het niet uitvoeren van een studie over de impact van de grondbemaling op de omringende natuurwaarden en hoogstammige bomen van het nabijgelegen natuurgebied”*.

Verzoekende partij geeft geen redelijke verantwoording waarom ze, in het licht van haar bedoeling om de mogelijke aantasting van de grondwatertafel van het nabijgelegen natuurgebied en de daaruit voortvloeiende schade aan de natuurwaarden hiervan te vermijden, pas op 28 januari 2021 voorliggende procedure inleidde, terwijl de bestreden beslissing al op 17 december 2020 werd aangeplakt, en terwijl de bronbemaling op dat ogenblik al sinds 9 dan wel 13 oktober 2020 onafgebroken bezig was op basis van een eerdere niet-betwiste meldingsakte van 5 oktober 2020 voor een totaal debiet van 45.442,03 m³ per jaar. De noodzaak volgens verzoekende partij om ‘voorafgaandelijk’ aan de bronbemaling zowel een hydro-geologisch onderzoek als een studie over de impact hiervan op de natuurwaarden van het nabijgelegen natuurgebied uit te voeren, bestond immers ook al op het ogenblik van de kennisname van de eerste meldingsakte van 5 oktober 2020 dan wel van de start van de bronbemaling, zodat ook de aangevoerde uiterst dringende noodzakelijkheid in beginsel vanaf dat ogenblik ontstond. In zoverre verzoekende partij effectief wil vermijden dat er door de bronbemaling schade ontstaat aan de natuurwaarden van het nabijgelegen natuurgebied, diende ze vanaf dat ogenblik met passende diligentie op te treden. Zelfs in de hypothese dat verzoekende partij op het ogenblik van de eerste meldingsakte meende dat de bronbemaling geen schade zou veroorzaken aan de natuurwaarden van het nabijgelegen natuurgebied, omdat er zou worden ingezet op een volledige retourbemaling, ontstond de aangevoerde uiterst dringende noodzakelijkheid alleszins na de kennisname van de bestreden beslissing, op basis waarvan de bronbemaling feitelijk kon worden verdergezet, zodat ze minstens vanaf dat ogenblik met passende diligentie diende op te treden. Dit geldt des te meer in het licht van de bewering in haar verzoekschrift dat er *“in de maand december 2020 kon vastgesteld worden dat er geen sprake was van retourbemaling”* en *“er werd geloosd in de nabije riolering door middel van een buis”*. Ze kon in de gegeven omstandigheden na de kennisname van de bestreden beslissing niet nogmaals meer dan een maand stilzitten, om vervolgens kort voor de uiterste dag van de termijn waarbinnen tegen deze beslissing bij de Raad een verzoek tot vernietiging kan worden ingediend, en op een ogenblik waarop de bronbemaling grotendeels is uitgevoerd, voorliggende procedure in te leiden.

De bewering van verzoekende partij dat ze voorliggende procedure pas kon opstarten na de kennisname van het verslag van een boomconsulent van 27 januari 2021 doet geen afbreuk aan de vaststelling dat ze niet diligent handelde. Zoals blijkt uit dit verslag voerde de boomconsulent

zijn onderzoek pas uit op 25 januari 2021, terwijl verzoekende partij in haar verzoekschrift stelt dat *“er voordien nog geen zichtbare schade aan bomen en natuurwaarden was op te merken, maar dit ‘sinds enkele weken’ wel het geval is in de tuin van een omwonende”*. Dit wordt overigens bevestigd in het verslag, waarin wordt gesteld dat *“de eigenaar (van een groep aftakelende sparren) laat weten dat tal van deze dennen ‘op het einde van de herfst’ begonnen te verkleuren met vele afgestorven takken tot ganse delen van de kronen als gevolg”*. In tegenstelling tot haar bewering, heeft verzoekende partij dus klaarblijkelijk niet het nodige gedaan om na de vaststelling van de schade aan de betreffende bomen per kerende een boomconsulent aan te stellen om de toestand ter plaatse na te zien en om de oorzaak van de schade vast te stellen, maar heeft ze hiermee nog ‘enkele weken’ gewacht, terwijl de bronbemaling ondertussen onafgebroken werd verdergezet.

Ook de vaststelling dat verzoekende partij na de kennisname van de eerste meldingsakte en de start van de bronbemaling eind oktober 2020 opteerde om eerst een milieustakingsvordering in te leiden voor de rechtbank van eerste aanleg West-Vlaanderen, afdeling Brugge, zetelend zoals in kortgeding, en klaarblijkelijk initieel een uitspraak in deze procedure wenste af te wachten, doet geen afbreuk aan de vaststelling dat ze niet diligent handelde. Beide procedures hebben immers een andere finaliteit. Bovendien gaat verzoekende partij bij haar uitleg dat de milieustakingsprocedure *“aanzienlijke vertraging”* kent, waardoor ze *“maar ten vroegste zal kunnen gepleit worden op 19 februari 2021 of nog later”*, *“terwijl het einde van de termijn om (tegen de bestreden beslissing) een verzoekschrift in te dienen bij (de) Raad is voorzien voor 31.01.2021”*, voorbij aan de vaststelling dat deze procedure volgens haar *“oorspronkelijk stond gefixeerd voor de zitting van 5.02.2021”*, ofwel ook na de uiterlijke termijn om een verzoek tot vernietiging van de bestreden beslissing in te dienen.

3.

Ongeacht de vaststelling dat verzoekende partij niet aantoont dat ze voorliggende procedure met de vereiste spoed heeft ingesteld, maakt ze bovendien ook niet enigszins aannemelijk dat *“de bemaling onmiddellijk moet worden stopgezet om de levensvatbaarheid van de hoogstammige bomen en natuurwaarden in het nabije natuurgebied te kunnen vrijwaren”*. Uit het verslag van een boomconsulent van 27 januari 2021, waarop verzoekende partij haar bewering steunt dat er door de bronbemaling schade ontstaat aan de natuurwaarden van het nabijgelegen natuurgebied, blijkt niet dat er effectief ook schade werd vastgesteld aan deze natuurwaarden en in het bijzonder aan de hoogstammige bomen in het natuurgebied. Uit dit verslag blijkt zelfs niet dat de boomconsulent de natuurwaarden en de hoogstammige bomen van het natuurgebied concreet bij zijn onderzoek op 25 januari 2021 betrok. Er wordt daarin enkel gesteld dat droogte de *“vermoedelijke oorzaak”* is dan wel *“de meest aannemelijke verklaring”* vormt voor de slechte toestand van een groep sparren in de tuin van een omwonende, en dat *“een aanzienlijk risico op schade aan de overige bomen (de waardevolle oude populieren en beuk) en andere flora in de omgeving op langere termijn niet valt uit te sluiten”*, waarmee de boomconsulent volgens zijn verslag klaarblijkelijk doelt op de andere bomen in de tuin van de omwonende en op enkele bomen in een verderop gelegen tuin.

4.

Gelet op voormelde overwegingen wordt vastgesteld dat verzoekende partij niet overtuigt dat de zaak bij uiterst dringende noodzakelijkheid moet worden behandeld. Er is dan ook niet voldaan aan de in artikel 40, §2, lid 1, 1° DBRC-decreet gestelde voorwaarde dat een bestreden vergunningsbeslissing alleen geschorst kan worden bij uiterst dringende noodzakelijkheid wanneer er een uiterst dringende noodzakelijkheid wordt aangetoond. Deze vaststelling volstaat om de vordering af te wijzen.

B. Ernstige middelen

Een onderzoek naar de ernst van de middelen is niet aan de orde, omdat in het vorige onderdeel is vastgesteld dat verzoekende partij de uiterst dringende noodzakelijkheid niet aantoont.

VII. KOSTEN

1.

De uitspraak over de kosten van de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt uitgesteld tot de beslissing over de vordering tot vernietiging.

2.

De kosten van de tussenkomst in voorliggende procedure tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid, begroot op 100 euro rolrecht, worden onmiddellijk ten laste gelegd van tussenkomende partij, die vooralsnog niet tussenkomt in de procedure tot vernietiging van de bestreden beslissing.

BESLISSING VAN DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.
2. De uitspraak over de kosten wordt uitgesteld tot de beslissing over de vordering tot vernietiging.
3. De kosten van de tussenkomst, begroot op 100 euro rolrecht, worden ten laste gelegd van tussenkomende partij.

Dit arrest is uitgesproken op 8 februari 2021 door de tiende kamer.

De toegevoegd griffier,

De voorzitter van de tiende kamer,

Marino DAMASOULIOTIS

Pascal LOUAGE